

Dítě před svatostánkem.

Rozmluvy dítěte s Ježíšem svátostným
(v době velikonoční a svatodušní).

NÁVŠTĚVY V DOBĚ VELIKONOČNÍ.

N e d ě l e .

DÍTĚ. Buď pozdraven, Ježíši můj!

JEŽÍŠ. Vítám tě!

DÍTĚ. Dobrý příteli dítek, mám Tě tak rád a chci si s Tebou povykládati, do Tvého tichého svatostánku chci Ti zašeptati, jak Tě miluji a velebím, chci Ti povědět, jak mne bolí co Tebe bolí a chci Ti dáti za to náhradu.

JEŽÍŠ. Jenom mluv, dítě moje milé!

DÍTĚ. Ježíši můj, věřím, že ve svatostánku není něco mrtvého, ale něco živého. Ty sám jsi tu přítomen v podobě chleba, s tělem a duší, jako člověk a Bůh. Nevidím Tě sice v lidské podobě, ani nevidím Tvou božskou velebnost, a přece věřím, že Tys to, o Ježíši! Věřím to skálopevně.

JEŽÍŠ. Tato víra učiní tě šťastným.

DÍTĚ. Děkuji Ti, o Ježíši, že nás tu těšíš svou přítomností. Ale řekni, proč jsi tu sám a sám?

JEŽÍŠ. Pohleď, jak jsou lidé nevděční: Jsem tu jen k vůli nim a oni nepřicházejí. Já je tak vřele miluji, ale jejich srdce je ke mně chladné.

DÍTĚ. Já nebudu tak nevděčný. Pokud je v mé moci, už nebudeš opuštěn. Nejenom sám budu často k Tobě přicházeti, ale i jiné k Tobě přivedu děti a snad i dospělé.

JEŽÍŠ. Ani nevíš, jak mne tím potěšíš.

DÍTĚ. Když jsi byl na zemi, pravil jsi dospělým lidem: „Nechte malé děti přijíti ke mně a ne-

braňte jim, neboť jejich jest království nebeské!“ Tak rád jsi míval děti kolem sebe, do náruče jsi je brával, tak rád jsi je žehnal a pohladil. Ó jaké to byly blažené časy pro tehdejší děti!

JEŽÍŠ. Podnes mám rád kol sebe děti, a těším se, kdykoli přijdou, zbožně u mně pobudou a za požehnání prosí: jak miluji nevinné děti, do jejichž čistých očí tak rád se dívám, než miluji i děti hříšné. Cítím bolest, když se na ně dívám, a přece tak rád bych jim pomohl, aby se hříchu bály a se ho varovaly.

DÍTĚ. Stůj při mně, slabém dítku, Ty silný Ježíši, abych Ti žádným hříchem bolesti nedělal, ale jen radost a radost! Při svém zmrtvýchvstání přetrhl jsi okovy pekla. Ty můžeš přetrhati i řetězy hříchů, jež by mně mohly do pekla zatáhnouti. Prosím Tě, Ježíši můj, pomoz mi!

JEŽÍŠ. Jak rád ti pomohu.

DÍTĚ. Děkuji Ti, nejmilejší Spasiteli. Než musím Tě zase opustiti. Na rozloučenou Ti však šeptám: Ó Ježíši, Tobě žiji, ó Ježíši, Tobě umírám, ó Ježíši, Tobě jsem živ i mrtev. Amen.

DUCHOVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ:

Můj Ježíši! Věřím, že jsi ve velebné Svátosti opravdu přítomen. Duše má touží po Tobě. Poněvadž Tě však nemohu přijati svátostně, přijď aspoň duchovně do srdce mého... Již Tě objímám, již se s Tebou spojuji, jako bys skutečně vešel do srdce mého. Ježíši, mé blaho, sladká láska moje, zahřej to chladné srdce moje, ať vždy a celé hoří pro tebe!

P o n d ě l í .

DÍTĚ. Pozdraven buď ve Svátosti, poklade můj drahý, zdráv buď vzácný s nebe hosti, Jezu přelaskavý!

JEŽÍŠ. Buď požehnán tvůj pozdrav!

DÍTĚ. Dovol mi Ježíši, abych Ti pověděl, jak jsem šťastný a blažený, že mohu prodlévati Tobě tak na blízku. Ó kéž bych měl víru, jako Tvoje dobrá, přesvatá matka Maria. Věřila, že jsi Bůh, třebaš viděla jen Tvou lidskou podobu. Když v den hrozného velkého pátku i sami apoštolé začali pochybovati, ona neztratila víru v Tebe a že vstaneš z mrtvých.

JEŽÍŠ. Následuj moji Matku!

DÍTĚ. Ano, udělám to.

JEŽÍŠ. Šťastni ti, kdož chodí po cestě, po níž Matka moje kráčela.

DÍTĚ. Můj Ježíši! Věřím pevně, že pod způsobou chleba je přítomno totéž živé, oslavené tělo, s jakým jsi z hrobu vstal. Věřím, že kdykoli jdu k svatému přijímání, že přijímám do svého srdce Tvoje svaté, s duší spojené tělo. Pravda, Ježíši, že čím častěji a zbožněji budu přistupovati ke stolu Páně, že tím budu světější?

JEŽÍŠ. Ano, ba ještě více. Budeš kdysi na věky blažený, neboť kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v den poslední.

DÍTĚ. Přijdu proto co nejčastěji, abych přijal Tvoje svaté tělo a Tvoji přesvatou duši. Když nebudu moci přijímati skutečně, pak přijmi aspoň moji dobrou vůli.

JEŽÍŠ. Žehnám tvoji dobré vůli a touze po svatém přijímání. Když nemůžeš jíti k svatému přijímání, vykonej aspoň duchovní přijímání.

DÍTĚ. Aby moje slabé srdce mohlo se s Tvým silným božským Srdcem spojití ve svatém přijímání. Buda se hříchu báti, jemu se vyhýbati. Ano, budu ho nenáviděti. Především Tě však nikdy těžkým hříchem nezraním. Pomoz mi, Ježíši, abych svůj slib vždycky dodržel.

JEŽÍŠ Buď jist, že při takovém slibu rád pomohu.

DÍTĚ. Vykupiteli můj! Když Tvoje tělo živé a oslavené zářícími ranami ozdobené vyšlo z hrobu v neděli velikonoční, zachvěla se a zatřásla se země. Ó, Ježíši, kéž se moje srdce zachvěje a otřese, když hřích se ke mně bude blížit, aby mne oloupil o Tvoji lásku a ze srdce mého udělal hrob! A když bych snad někdy přece byl tak nešťastný, pak vzbud' a vyved' mě z hrobu hříchu k novému, svatému životu. Žehnej nyní, drahý Kriste, ze svého mi stanu, dej, ať ohněm lásky čisté k Tobě stále planu; poездеjší nebezpečné pouti, rač mne, Jezu nejmilejší, k sobě přivinouti.

JEŽÍŠ. Slyším a vyslyším tvou prosbu, dítě mé!

Ú t e r ý.

DÍTĚ. Buď pozdraven, velký Bože!

JEŽÍŠ. Buď požehnáno malé lidské dítě!

DÍTĚ. Jsem opět šťastný, že mohu zase na chvílku u Tebe býti. A přece, můj Ježíši, skorem bych se bál, a skorem bych se zhrozil před Tebou, o velký Bože. Ale jak jsi veliký, tak jsi i dobrý, a Ty chceš, abych se jen jednoho bál, hříchu, a nikdy ne Tebe. Vždyť si přeješ, abych Tě miloval z celého srdce.

JEŽÍŠ. Když mě máš rád, pak mne také nikdy nezarmoutíš ani jediným těžkým hříchem.

DÍTĚ. Ne, ne a ne, Ježíši, to nikdy neučiním. Právě naopak budu Ti vděčný za tu lásku, jež Tě pohнула, abys v nejsvětější Svátosti oltářní jako člověk a Bůh s námi přebýval. Jak bych Ti jen za to poděkoval, můj Ježíši?

JEŽÍŠ. Žij nevinně a já budu spokojen.

DÍTĚ. Ó, kéž bych Tě měl rád, jako ony zbožné ženy, které šly v den vzkříšení ku Tvému hrobu, aby Tvoje svaté, bezduché tělo vonnou masťou natřely. Se svatou netrpělivostí čekaly až nastane nový den. Můj nejmilejší Vykupiteli, se stejnou svatou netrpělivostí budu očekávat nový den, kdy Tě zase — jestli mi bude možno — navštívím ve Tvém svatém domě. Netrpělivě budu očekávat každou novou mši svatou, tu nekrvavou oběť na oltáři, uctivě a zbožně budu při ní přítomen a přijmu Tě při svatém přijímání.

JEŽÍŠ. Dítě! Tvoji ranní cestě do kostela požehnám, takže ti přinese štěstí.

DÍTĚ. Když zbožné ženy přišly ke hrobu, našly ho prázdný a kámen odvalený. Místo Tebe zvěstoval anděl hledajícím, ustrašeným ženám: „Nebojte se. Vstal z mrtvých, není Ho tu. Jděte spěšně a zvěstujte

jeho učedníkům a Petrovi, že vstal z mrtvých!“ Ó šťastné ženy, které mohly kdekomu oznámiti radostnou zvěst o Tvém zmrtvýchvstání.

JEŽÍŠ. Podobné štěstí můžeš poznati i ty.

DÍTĚ. Jak to, můj Ježíši?

JEŽÍŠ. Pověz lidem, zvláště dětem, i těm co ještě ani do školy nechodí, že je zde v kostele tak toužebně očekávám.

DÍTĚ. Buď vůle Tvá, ó Ježíši!

Svátostné Srdce Ježíšovo, přijď království tvé!
(300 dní odp.)

Ježíši, tichý a pokorný srdcem, učiň srdce mé
podobno Srdci svému!
(300 dní odp.)

Nejsvětější Srdce Ježíšovo, věřím, že mne miluješ.
(300 dní odp.)

S t ř e d a .

DÍTĚ. Můj božský Spasiteli! Klaním se Ti v něžné lásce s Tvými anděly a svatými. Po svém zmrtvýchvstání hovořil jsi tak laskavě a dobrotivě se dvěma učedníky jdoucími do Emaus. Jejich srdce hořelo svatým nadšením. Považovali Tě za cizince a poznali Tě teprve, když jsi na noclehu žehnal a lámal chléb.

JEŽÍŠ. I zde jsem pro mnohé lidí cizincem. Nechtějí ani slyšeti, že zde zůstávám skrytý pod způsobou chleba.

DÍTĚ. Ubohý Ježíši, jak často bývají lidé tak nelaskaví a nevděční. Pro mně však nejsi cizincem. Vždyť Tě mám na světě nejraději, jsi přece Bůh, jenž mne vykoupil. Když u Tebe prodlévám, pak nejsem u cizího. Ó, já Tě znám velmi dobře, a kdybych tu u Tebe mohl přebývati, cítil bych se zde jako doma.

JEŽÍŠ. Děťátko moje! Tvoje slova jsou balsámem pro moje srdce tak často zapomínané a opuštěné.

DÍTĚ. Nerozumím lidem, proč Tě nechávají tak opuštěného. Vždyť u Tebe je tak sladko! Za to rozumím tím lépe oněm dvěma učedníkům, kteří Tě prosili, abys s nimi zůstal na nocleh. Jak úpěnlivě k Tobě mluvili: „Pane, zůstaň s námi, neb se připozdívá a den se už nachýlil!“ Můj Ježíši! Přijmi místečko v mém srdci. Nastěhuj se tam a nikdy více neodcházej ode mne. Vždyť tolik potřebuji Tvé silné, boží pomoci. Jak snadno může nastati tmavý večer v mé duši, když hřích se přiblíží. Ó zůstaň se mnou vždycky.

JEŽÍŠ. Neodejdu od tebe.

DÍTĚ. A až kdysi nadejde večer mého života — můj poslední den na světě, — pak tím více mne nepouštěj.

JEŽÍŠ. Já tě neopustím. jen když ty neutečeš ode mne.

DÍTĚ. Když jsi zmizel s očí učedníkům Emauzským, tu oni hned spěchali do Jerusalema, aby zvěstovali radostnou zprávu, že jsi opravdu vstal z mrtvých. Můj Ježíši! Já zvěstuji zase lidem tu radostnou zprávu, že zde v nejsvětější Svátosti přebýváš a na nás čekáš.

JEŽÍŠ. Buď požehnáno tvoje poselství.

Svátostné Srdce Ježíšovo, smiluj se nad námi.
(300 dní odp.)

Božské Srdce Ježíšovo, obrať hříšníky, zachraň umírající, vysvobod' věrné duše z očistce!
(300 dní odp.)

Č t v r t e k.

DÍTĚ. Ježíši můj! Dovol, abych Ti směl srdečně poděkovati, že smím k Tobě přicházeti. Přijmi vroucí a uctivý dík za to, že ses vykonal takový zázrak, že ustavičně, ve dne i za noci v nejsvětější Svátosti oltářní s námi přebýváš. Jak by to bylo smutné, kdybys nás byl navždy opustil.

JEŽÍŠ. Nikdy vás neopustím, vždyť dokud jsem ještě žil na světě, slíbil jsem lidem: „Já jsem s vámi po všecky dny, až do skonání světa.“

DÍTĚ. Ach, jak asi miluješ lidi, že vždycky u nich zůstáváš!

JEŽÍŠ. Moje láska nezná hranic a míry.

DÍTĚ. Když jsi se, můj Ježíši, ukázal zarmouceným apoštolům v den zmrtvýchvstání, když Tě z nenadání opět spatřili, a když jako zvuk ranního klekání zazněl v síni Tvůj sladký hlas: „Pokoj vám!“ ach, jak se zaradovala jejich srdce a jak nadšeně Ti bila na přivítanou.

JEŽÍŠ. I tobě, dítě, platí můj pozdrav: „Pokoj tobě!“

DÍTĚ. Pomoz mi, nejmilejší Ježíši, aby škaredý hřích nikdy se ke mně nepřiblížil a neoloupil mě o pokojné svědomí. Bojím se, že by se tak mohlo někdy státi.

JEŽÍŠ. Buď jisto, že prosícimu dítěti vždycky rád přispěji ku pomoci.

DÍTĚ. Ale, můj Ježíši, kdybych přece někdy byl tak nešťastný a těžkým hříchem Tě zranil, pak udělej mi milost, abych ihned vzbudil dokonalou lítost nad urážkou. Přiveď mne pokud možno co nejdříve ke zpovědnici, abych přijal svátost pokání, kterou jsi ustanovil hned po zmrtvýchvstání, když jsi řekl: „Přijměte Ducha Svatého! Kterým odpustíte hříchy, odpouštějí se jim, a kterým zadržíte, zadržány jsou.“ Ó Ježíši, vyslyš prosbu mou!

JEŽIŠ. Kdo prosí, ten také milost obdrží.

DÍTĚ. Přijmi za to moje opravdové ujištění: „Čím jsou lidé nevděčnější k Tobě v nejsvětější Svátosti, tím věrnější budu já. Čím více přibývá svato-krádeží a neuctivého chování v kostele — tím více Tě budu ctíti a milovati já. Čím potupněji býváš odmítán, když klepeš na dvěře našeho srdce — tím více Tě budu ctíti a milovati já.“

JEŽIŠ. Tvůj slib věrnosti působí mi velikou radost.

DÍTĚ. Nejmilejší Ježíši, teď Tě musím zase opustiti, ale přijdu pokud jen budu moci co nejdříve.

JEŽIŠ. Moje požehnání bude chrániti tvé tělo i duši, až z kostela vyjdeš do světa.

Chváleno a velebeno buďž svaté Srdce a drahá Krev Ježíše Krista v nejsvětější Svátosti oltářní.

(300 dní odp.)

P á t e k.

DÍTĚ. Můj Ježíši! Rád bych si s Tebou zase povykládal.

JEŽÍŠ. Však jsem tě už očekával, dušičko!

DÍTĚ. Nebyl jsem včera ráno právě nejhodnější, skorem se bojím před Tebou se ukázati. Ale hleď, co by se stalo se mnou, kdybys Ty se mne neujal?

JEŽÍŠ. Jenom vždycky přicházej a neboj se!

DÍTĚ. Tiše a skrytě žiješ tu, můj Ježíši, v posvátném šeru svatostánku. Jak neskonale dobrý jsi, že vždycky s námi bydlíš a že nejsme opuštěni.

JEŽÍŠ. Slovo moje, které jsem kdysi lidem řekl, platí na věky: „Nenechám vás sirotky.“

DÍTĚ. Když Tvoji apoštolé večer v neděli velikonoční měli to štěstí, že Tě opět viděli, převeliká radost naplnila jejich srdce. „Viděli jsme Pána!“ Tak volali jásavě vstříc apoštolu Tomáši, který s nimi nebyl při prvním Tvém zjevení. Tomáš nechtěl ani věřit v tak veliké štěstí. Proto jim řekl: „Dokud neuvidím v ruce Jeho rány hřebů a dokud nevložím svůj prst na místo hřebů a nevložím-li ruky své v jeho bok, neuvěřím.“

JEŽÍŠ. Za to tím větší byla jeho víra, když jsem mu za osm dní řekl: „Vlož prst svůj sem a viz ruce mé a vztáhni ruku svou a vpusť v bok můj; a nebuď už nevěřící, ale věřící!“

DÍTĚ. Ó kéž bych mohl i já, můj Ježíši, tak vroucně a s takovou pevnou vírou jako Tomáš k Tobě zvolati: „Pán můj a Bůh můj!“

JEŽÍŠ. Když toužíš po takové víře, pak ti bude dána.

DÍTĚ. Pochybnosti apoštola o Tvém zmrtvýchvstání jistě bolest působily Tvému Srdci, vždyť cítím tu jemnou výčitku ve slovech, která jsi mu řekl: „Že jsi mne uviděl, uvěřil jsi. blahoslavení, kteří neviděli

a uvěřili.“ Můj Ježíši! Buď milostivý a shovívavý, když moje víra v Tebe přítomného v nej světější Svátosti oltářní je někdy slabá. Viš, můj Ježíši, i pro mne by bylo tak krásné a sladké, kdybych Tě tu viděl v lidské podobě, v jaké jen Spasitel může být; kdybych mohl políbiti Tvou ruku, kterou dals za mne na kříž přibítí a kdybych mohl slyšet Tvůj hlas. Tak však vidím jen podobu chleba a přece věřím neochvějně, že Ty se za ní skrýváš, jako člověk a můj Bůh.

JEŽÍŠ. Ano, dítě, vzpomeň si, že jsem řekl: „Blahoslavení, kteří neviděli a uvěřili.“

DÍTĚ. Slyš tedy, Ježíši, moje vyznání víry: Klaním se Ti vroucně, skrytý Bože náš, - jenž tu ve Svátosti Sebe ukrýváš, - zrak i hmat i chuť tu klame mysl mou, - jenom sluchu svému věřím s jistotou. - Na kříži jsi tajil pouze božství své, - zde však také skryto člověčenství Tvé. - Ran Tvých jako Tomáš vidět nežádám, - že jsi Pán a Bůh můj vroucně vyznávám. - Abych v Tebe věřil, to mi račiž dát, - uč mě v Tebe doufat, Tebe milovat. Amen.

S o b o t a.

JEŽÍŠ. Vítám tě, dítě moje. Jsi hodné, že jsi celý týden věrně přicházelo.

DÍTĚ. Ó, kéž bych si jen zasloužil Tvého pozdravu a tvé pochvaly!

JEŽÍŠ. Přičiňuj se, abys si toho vždy zasloužil.

DÍTĚ. A co mám proto dělati, Ježíši můj?

JEŽÍŠ. Následuj mne.

DÍTĚ. Můj milý Ježíši! Musím Tě prositi za mnoho a mnoho milostí, aby můj život jen trošičku se podobal Tvému pozemskému putování.

JEŽÍŠ. Kdo prosí, béře.

DÍTĚ. Můj Ježíši, jak se asi cítili Tvoji apoštolé opuštění, když jsi čtyřicátého dne po svém slavném zmrtvýchvstání naposledy je požehnal a do nebe vystupoval. A přece se vrátí i do Jerusalema s velkou radostí. Vždyť věděli dobře, že v nejsvětější Svátosti oltářní stále u nich zůstaneš. I mne naplňuje radostí ta pevná víra, že jsi v nejsvětější Svátosti tentýž Bohočlověk, na něhož patřiti je ustavičným zdrojem blaženosti Tvým andělům a svatým.

JEŽÍŠ. Žehnám tvoji víře.

DÍTĚ. Jak jsi dobrý, ó Ježíši, že před svým odchodem se světa daroval jsi se lidem v nejsvětější Svátosti. Ach jaké nebeské blaho! Ó, jak smutný byl by život, kdybys Ty mezi námi nepřebýval!

JEŽÍŠ. To jsem věděl předem a právě proto jsem proměnil při poslední večeři chléb ve své tělo, když jsem nad ním řekl: „Toto jest tělo mé.“ A proměnil jsem víno ve svou krev, když jsem nad vínem pronesl slova: „Toto jest krev

má Nového Zákona, která se vylévá za Vás a za mnohé na odpuštění hříchů.“

DÍTĚ. A pak jsi řekl apoštolům, můj nejmilejší Ježíši: „To činite na mou památku!“ a těmi slovy jsi ustanovil mši svatou pro všechny časy pozdější. Kdykoli Tvůj kněz při proměňování Tvým jménem tato slova pronáší, opakuje se tentýž zázrak, který se stal kdysi při poslední večeři: Vstupuješ jako člověk a Bůh do svaté Hostie.

JEŽÍŠ. Blažení, kdož rádi chodí na mši svatou a zbožně jsou přítomni.

DÍTĚ. Můj Ježíši! Chci, kdykoli jen budu moci, zakoušeti tohoto štěstí, a s úctou a pobožně, s láskou a trpělivě budu přítomen na mši svaté. S Bohem, můj Ježíši, a na shledanou!

Sladké Srdce Ježíšovo, učiň, ať Tě miluji vždy vroucněji.
(300 dní odp.)

NÁVŠTĚVY V DOBĚ SVATODUŠNÍ.

N e d ě l e.

DÍTĚ. Děkuji Ti, můj Ježíši, že zase mohu s Tebou býti!

JEŽÍŠ. Ani nevíš, jak jsem po tobě toužil!

DÍTĚ. Opravdu, Ježíši? Jak se Ti odplatím za Tvoj lásku?

JEŽÍŠ. Svatým životem.

DÍTĚ. Óh, j: mojim vroucím přáním, varovati se nechci, který bolestně zraňuje Tvoje přelaskavé srdce. Udělaj mae svatým a silným, Ježíši můj!

JEŽÍŠ. Rád splním tvoji prosbu. Než podávám ti ještě více. Slyš! Kdysi jsem prosil svého Otce nebeského, aby seslal apoštolům Ducha Svatého a ten aby z nich udělal svaté lidi. Poprosím Ho tedy i za tebe. Dítě! Pros Ho v jménu mém! Pomůže ti, abys se stalo svatým dítětem.

DÍTĚ. Ano, Ježíši! Často a vroucně se chci modliti k Duchu Svatému, zvláště ale když zde prodlévám před velebnou Svátostí.

JEŽÍŠ. Byla to požehnaná hodina, kdy ve večeradle jerusalemském desátého dne po mém odchodu do nebe, byli shromážděni apoštolé, učedníci a zbožné ženy, majíce uprostřed moji milovanou Matku. — Najednou strhl se veliký hukot, jako když se žene prudká bouře, a Duch Svatý v podobě ohnivých jazyků sestoupil na modlíci se zástup. Duch Boží změnil apoštoly v muže silné, nebojácné a statečné. Dříve byli

slabí, bázlíví a pohodlní. Teď vyšli zmužíle před židy a můj přední apoštol Petr zvěstoval jim bez bázně moje svaté učení. V srdcích apoštolů hořel oheň svaté lásky k Bohu.

DÍTĚ. Můj Ježíši! Kéž by i v mém srdci planul takový nebeský oheň.

JEŽÍŠ. Pros zato Ducha Svatého. Neukazuj mu však svoji úctu jenom slovy, ale hlavně

tím, že se budeš chránit všeho špatného. Pak rád v Tvém srdci bude přebývatí.

DÍTĚ. Můj Ježíši! Srdéčko moje vždycky zůstane chrámem Ducha Svatého. Především si neobtěžím svědomí žádným těžkým hříchem. Raději umřítí, než jediným takovým proviněním Ducha Svatého ze srdce vypuditi! Maria, nevěsto Ducha Svatého, pomáhej mi v boji proti hříchu!

**Ježíši v nejsvětější Svátosti, smiluj se nad námi.
(300 dní odp.)**

P o n d ě l í .

DÍTĚ. Ježíši můj! Pravda, že i Ty jsi přijal Ducha Svatého, když jsi chodil po světě?

JEŽÍŠ. Duch Svatý vyzdobil moje člověčenství sedmi dary, jak to předpověděl prorok Isaiáš těmito slovy: „Spočine na něm duch Hospodínův: duch moudrosti a rozumu, duch rady a síly, duch umění a pobožnosti a naplní jej duch bázně Boží.“

DÍTĚ. Můj Ježíši! Kéž bych i já dostal od Ducha Svatého tyto drahocenné dary.

JEŽÍŠ. Pros Ho za to ve jménu mém, a On ti je uštědří, pros Ho především o dar moudrosti.

DÍTĚ. Ježíši můj! Co je to: Moudrost?

JEŽÍŠ. Moudré dítě necení si příliš věcí pozemských a pomíjejících, za to ale nade všechno si váží věcí nebeských a věčných. Proto nenávidí hřích a jen Bohu chce věrně sloužiti, aby tak dosáhlo svého věčného cíle — nebe.

DÍTĚ. Můj Ježíši! Jestli mne Duch Svatý obdaří tímto darem nebeské moudrosti, pak se Ti budu podobati. Vždyť jsme se o Tobě učili, že když jsi byl ještě dítětem, že jsi den ode dne prospíval moudrostí, až se tomu všichni divili.

JEŽÍŠ. Pros Ducha Svatého o dar rozumu, abys správně rozumělo svatým pravdám víry a hluboko vniklo do jejich smyslu. Budeš-li míti tento dar, pak zcela jasně porozumíš, že všechno co Pán Bůh činí, že správně a dobře činí.

DÍTĚ. Přijď, ó Duchu přesvatý, abych poznával tajemství sv. náboženství a vždy dobré od zlého rozeznával.

JEŽÍŠ. Dítě mé! Stane se ne-jednou, že ne-budeš věděti, co bys mělo děla-ti, abys jednalo správně. Nebu-deš si věděti ra-dy. Pamatuj si: Ten nejlepší rád-ce je Duch Sva-tý. Pros ho o dar rady.

DÍTĚ. Přijď, Du-chu Svatý, abych se v pochybnostech každého omylu vy-stříhal, a vždy to volil, co Pánu Bohu slouží ke slávě a mně ke spasení.

JEŽÍŠ. Nezapomeň, mé dítě, prositi Ducha Svatého o dar síly. Ty přece musíš, jako apoštolé svoji víru statečně vyznávat, musíš býti ochoten pro svoje náboženství oběti přinášeti, musíš tak žíti, jak Tě tomu víra učí. K tomu ke všemu potřebuješ velké síly duchovní. Pros Ducha Svatého, aby tě vyzbrojil darem nebeské síly.

DÍTĚ. Ó ty světlo blažící — srdce v Tebe věřící, milostně rač naplnit. Člověk bez Tvé pomoci zchabne a jest bez moci, vše mu může uškodit.

Ú t e r ý .

DÍTĚ. Můj Ježíši! Pozdravuji Tě, chválím a klaním se Ti v nejsvětější Svátosti oltářní. Očist a posvět mou duši, aby mohla býti důstojným příbytkem Ducha Svatého.

JEŽÍŠ. Rád splním tvoji prosbu. Modli se však, dítě mé, často a vroucně k Duchu Svatému! Pros ho o dar umění! Nemyslím na světské umění. Tomu se může člověk přiučiti svým vlastním rozumem. Musíš prositi o dar svatého umění, aby tě zajímaly pravdy svaté víry, abys jim lépe a lépe rozumělo, a abys o nich čím dál tím pevněji bylo přesvědčeno. Máš-li, dítě, tento dar, pak vypravuj jiným lidem, jak je krásná naše svatá víra katolická, jak jsi šťastno, že věříš vše, čemu učí svatá Církev.

DÍTĚ. Ó jak rád budu Tvojm malým apoštolem, jen když Duch Svatý naplní mé srdce darem umění a proto se modlím: Ó Duchu Svatý, smyj, co špatnost zasáhla, ovlaž srdce vypráhlá, raněné rač vyhojit! — Srovnej, co je zkřiveno, ohřej, co je studeno, nedej duši zabloudit.

JEŽÍŠ. Pros Ducha Svatého o dar pobožnosti; abys Boha, toho nejlepšího Otce, jako dítě miloval, měl v něho co nejvroucnější důvěru, s ním si rád v modlitbě povykládal a svatou vůli Boží ochotně plnil.

DÍTĚ. Můj Ježíši! Boha milovati a z lásky k němu plniti přikázání — jak mne to učiní šťastným!

JEŽÍŠ. Častokrát však na Tebe přijdou prudká pokušení. Tu by se mohlo snadno státi, že bys upadl do hříchu, proto potřebuješ daru

bázně Boží.
Tato svatá bázeň
před Bohem Ti
připomene smrt,
soud a peklo.
Svatá bázeň před
Bohem a láska k
němu uchrání tě
před těžkým hří-
chem. Pros tedy
Ducha Svatého i
o tento dar!

DÍTĚ. Můj Ježí-
ši! Pomoz mi, a-
bych se nikdy ne-
dopustil hříchu
proti Duchu Svaté-
mu. Pomoz mi,
abych nikdy si ne-
říkal: Bůh je pře-
velice milosrdný,
mohu hřešit, jak
se mi líbí, On mi
vždycky odpustí!

Pomoz, ať nikdy neztratím důvěru v pomoc Boží, i
kdybych sebe více klesl. Pomoz, abych nikdy neod-
poroval tvrdohlavě pravdám svaté víry, které jsem
poznal. Pomoz, abych nikdy neměl k lidem nenávisť,
když se jim od Boha dostane více milosti, než mně.
Pomoz mi, abych nikdy neměl srdce zatvrzelé ke
spasitelnému napomenutí. Pomoz mi konečně, abych
nikdy tvrdošijně — zvláště ku konci života — ne-
zůstával v těžkém hříchu. Pomoz mi, ó Ježíši, po-
moz mi!

JEŽÍŠ. Rád ti pomohu.

S t ř e d a .

DÍTĚ. Můj Ježíši! Ustavičně žiješ ve své Církvi. Děkuji Ti za to. Duch Svatý vede Tvou Církev a zůstane s ní až na věky, tak jak jsi to kdysi slíbil.

JEŽÍŠ. Proto také pouze moje Církev může býti na světě jediné pravá, je do dnes tatáž, jako byla v dobách apoštolů. Zvěstuje do dnes — jako tehdy — totéž učení, uděluje tytéž svátosti, koná tutéž svatou obět a za nejvyšší hlavu má nástupce mého apoštola Petra — papeže. Správně nazývá apoštol Pavel mou Církev sloupem a základem pravdy.

DÍTĚ. Můj Ježíši! Jak se raduji z celého srdce, že náležím ku Tvé svaté Církvi.

JEŽÍŠ. Neboj se, že když jsi dítkem mé Církve, že jsi na světě osamoceno. Máš přemnoho milionů bratří a sester téže víry. Moje Církev je katolická, to znamená: všeobecná, poněvadž je ustanovena pro celý svět a také po celém světě je rozšířena. Všude má tutéž nejvyšší hlavu, totéž učení, tytéž svátosti, tutéž obět mše svaté. Nesčetní lidé pak skrze ni stali se svatými.

DÍTĚ. Můj Ježíši! Jaká je to milost pro mne, že jsem členem Církve, která mne může přivést ke spasení. Radostně se modlím s bratry a sestrami téže víry: Věřím v jednu, svatou, katolickou a apoštolskou Církev.

JEŽÍŠ. Jak mne to bolí, že tolik milionů lidí o mojí Církvi doposud ničeho neslyšelo, ba ani nechtějí o ní něco vědět.

DÍTĚ. Můj Ježíši! Miliony lidí, že nejsou ještě v Tvé svaté Církvi? Ach, teď rozumím, proč jsi tak smutný. Proto, můj Ježíši, když Ty jsi smutný, pak i já jsem smutný. Budu se modlití a oběti přinášet, aby stále více a více lidí slyšelo Tvůj hlas, a aby brzo byl jeden ovčinec a jeden pastýř. To jsi sobě přál, dokud jsi byl na zemi a toho si přeješ do dnes. Tvoje svaté misie v krajinách pohanských budou důležitou starostí mého srdce. Než budu pamatovati v modlitbách i na zbloudilé v moji české vlasti, kteří z Tvé Církve vystoupili.

JEŽÍŠ. Za to spočine na Tobě můj Boží Duch, jenž tě osvítlí, posílí a posvětlí.

Králi věčnosti, Nesmrtelnému, Neviditelnému, jedinému Bohu buď sláva a čest na věky věkův. Amen.
(300 dní odp.)

Č t v r t e k .

DÍTĚ. Často si vzpomínám, jak jsi dobrý, můj Ježíši, když jsi daroval své Církvi svaté Svátosti, v nichž Duch Svatý uděluje přeštedré milosti.

JEŽÍŠ. Jsem tak rád mezi lidmi a proto jsem daroval své Církvi takovou svátost, že v ní pod způsobou chleba a vína přebývám jako Bohočlověk.

DÍTĚ. Můj Ježíši! Od té doby, co jsem byl poučen, že s námi přebýváš, nedovedu si život představit bez nejsvětější Svátosti oltářní.

JEŽÍŠ. Kdybych nebyl ustanovil svátost svěcení kněžstva, ani bys mě tu neměl pod způsobou bílé hostie. Měj v úctě moje kněze! Nepřestávej se modlití za horlivé dělníky na mé vinici!

DÍTĚ. Toto upozornění, Ježíši, budu plnit jako svatý rozkaz.

JEŽÍŠ. Při svatém křtu zbavil tě Duch Svatý hříchu dědičného. Dostal jsi milost posvěcující, Bůh tě začal mít rád, přijal tě za své dítě a království nebeské ti uchystal, jako dědictví.

DÍTĚ. Vždy budu si vděčně vzpomínati na milost křtu svatého a často obnovím svůj křestní slib...

JEŽÍŠ. Ve svátosti biřmování vstupuje Duch Svatý do duše, osvěcuje a sílí ji.

DÍTĚ. Znovu Ti srdečně děkuji, ó Ježíši, za dary Ducha Svatého.

JEŽÍŠ. Silou Ducha Svatého a ve jménu mém rozhřešují kněží lidi ve svátosti pokání od hříchů. A přece tak mnozí se vyhýbají, ba

utíkají před touto svátostí.

DÍTĚ. Jaký obdivuhodný prostředek k našemu posvěcení jsi nám, ó Ježíši, dal v této svátosti.

JEŽÍŠ. Ve svátosti pomázá nám síla Duch Svatý člověka, aby připraven prošel bránou smrti před můj soud.

DÍTĚ. Ó Ježíši! Nedej, abych kdy si umřel, nebo moji příbuzní, bez této svátosti.

JEŽÍŠ. Ve svátosti stavu manželského

ho posvěcuje a síla Duch Svatý dva lidi, kteří sobě před mým oltářem slibují věrnost až do smrti. Děkuj, že tobě tato svátost dala dobré rodiče.

DÍTĚ. Ze srdce rád splním tuto prosbu Tvoji, můj Ježíši!

JEŽÍŠ. Dítě moje! V Církvi, kterou Duch Svatý řídí, je život a světlo. Ó, sviť též i ty, dítě milé, svojí zbožností, svými oběťmi a dobrým příkladem těm, kdož dosud žijí ve tmách.

P á t e k .

DÍTĚ. Dovol mi, dobrý Ježíši, abych Ti poděkoval za to, že mohu nazývatí svatou Církev katolickou svoji matkou. Žádné dítě není tak dobře u své maminky schováno, jako já u své svaté matky, v Tvé Církvi. Můj Ježíši! Ve Tvoji Církvi je všechno tak podivuhodně zařízeno! Zde se mi dostalo pravého učení, které mi jako světlo svítí na životní cestu, zde mám obět mše svaté, v níž mohu nejsvětější Trojici důstojně uctívatí, zde mám sedm svatých svátostí, které mě očisťují, posvěcují a sílí. Děkuji Ti, můj Ježíši, že jsi založil Církev katolickou a mne že jsi přivedl do jejího náručí!

JEŽÍŠ. Zbudoval jsem Církev svou na skále. Apoštol Petr položen byl jako základní kámen, když jsem k němu řekl: „Ty jsi Petr (to je skála) a na té skále vzdělám Církev svou, a brány pekelné jí nepřemohou.“ Moje Církev stála vždycky jako skála ve vlnobití. Než vlny nenávisť k Bohu roztříštily se na této skále, neboť moje ruka jí držela pevně a Duch Svátý jí chránil. A tak tomu bude vždycky. Moje Církev už se v bouřích osvědčila a zvykla si na pronásledování, ať si nepřátelé mojí božské Církev dělájí co chtějí, nikdy se jim nepodaří moje dílo zničití.

DÍTĚ. Jak Ti děkuji, můj Ježíši, že jsi svoji Církev přes všecko pronásledování a přes všechny útoky stále zachoval neporušenou.

JEŽÍŠ. Své Církvi dal jsem jako první nejvyšší hlavu apoštola Petra, a to tehdy, když jsem mu řekl: „Tobě dám klíče království nebeského.“ A po mém zmrtvýchvstání jsem mu

tento úřad znovu potvrdil, když jsem opakoval svůj nebeský rozkaz: „Pas beránky mé... Pas ovce mé!“ Petr sice umřel jako člověk, ale jeho úřad žije dále v papeži. On je ten neomylný učitel víry a mravů.

DÍTĚ. Uctivě a poslušně budu se vždycky ke svatému Otci hlásiti, ale i ke Tvým biskupům, které povolal Duch Svatý, aby spolu se sv. Otcem Církev Tvou

řídili. Budu se modlívati i za ty nešťastné lidi, kteří si namlouvají, že Tvou Církev zničí.

JEŽÍŠ. Ano, modli se, abych je kdysi nebyl nucen přísně souditi, neboť, kdo moji Církev pronásleduje, mně samého pronásleduje.

DÍTĚ. Můj Ježíši! Bez strachu vždy se budu hlásiti ku Tvé Církvi. Čím více bude pronásledována, tím nadšeněji budu za ni bojovati. V Tvé Církvi chei vždycky žíti, v Tvé Církvi chei kdysi i zemříti.

S o b o t a .

DÍTĚ. Můj Ježíši! Tak mílo a tak nebesky dobře je u Tebe, před svatostánkem, v němž Tvé dobrotivé Srdce pro lidi bije. Než někdy mě děsí obava, hrůza, že Ty jsi to, jenž v poslední den přijdeš na svět, abys soudil živé i mrtvé. Hlas Tvých andělů zazní světem a shromáždí Tvé vyvolené. Můj Ježíši! Bojím se Tvého božského soudu.

JEŽÍŠ. Dokud jsem byl ještě na světě, řekl jsem lidem, co mají dělati a čeho se varovati, aby se nemuseli báti mého soudu. Ta slova platí ještě dodnes. Slyš je, děťátko milé! Při posledním soudu řeknu svým vyvoleným: „Pojďte, požehnání Otce mého, vládněte královstvím připraveným vám od ustanovení světa. Neboť jsem lačněl, a dali jste mi jísti, žíznil jsem, a dali jste mi píti, hostem jsem byl, a přijali jste mě, byl jsem nahý, a přioděli jste mě, byl jsem nemocen, a navštívili jste mě, v žaláři jsem byl, a přišli jste ke mně.“ Moji vyvolení budou se diviti, že mne přece nikdy ani neviděli, ale já jim řeknu: „Pravdu pravím vám: Pokud jste to učinili jednomu z nejmenších těchto bratří mých, mně jste učinili.“

DÍTĚ. Můj Ježíši! Jak mě potěšila Tvoje slova! Budu se vždycky soucitně chovati k lidem chudobným, nemocným, smutným, ale ještě laskavější budu k takovým dětem chudobným, slabým, smutným, opuštěným, abys mne mohl kdysi vzítí do počtu svých vyvolených a věčně blažených.

JEŽÍŠ. Kromě toho jsem lidem řekl: „Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný,

a já ho vzkřísím v den poslední. Slova má platí až do skonání světa.“

DÍTĚ. Nejmilější Ježíši! S čistým srdcem a živou vírou půjdu často ke svatému přijímání, abych se nemusel báti, ale nemusel báti, ale mohl, až opět přijdeš na svět.

Dobrý Ježíši! Jak je mi lehkou srdce, neboť vím: když budu svatě žít a svatě umírat, pak obstojím před Tvým soudem. Pevně si umínuju, že zůstanu bez hříchu. Pomáhej mi k tomu, ó Ježíši, skrze svého Ducha Svatého!

Imprimi potest. Pragae, 30. Sept. 1934. P. Haderka
C. Ss. R. Sup. Prov. Imprimatur Nr. 15541. Olomucii,
1. Oktobris 1934. Dr. J. Martinů, Vicarius generalis.
„ŽIVOTEM“. 24 sešitů jeden ročník. Předplácí se
na celý ročník i s postovným 13 Kč. Vydavatel Exer-
ciční dům, Hlučín ve Slezsku. Řídí R. Schikora, C.
Ss. R. v Mor. Ostravě. Odpovědný red. Jan Miekisch
v Hlučíně. - Tiskla Typia, Mor. Ostrava, Těšínská 21.

Malý Petřík a Imelda

jsou děti, které milovaly Ježíše
svátostného

Zvláště děti, které se připravují k prvnímu sv.
přijímání mohou se mnoho od nich naučiti.
Chcete-li jejich životopis čísti, objednejte si:

Malý Petřík

malý apoštol
častého sv.
přijímání •
Cena Kč 1.80

Imelda

legenda o bla-
ženém dítěti
Cena Kč 1.80

Adresa pro objednávky:

Exerciční dům, Hlučín

Pro děti

hodí se ze sbírky „Životem“ tato čísla:

3. „...lásky však kdy- bych neměl...“	29. Lék proti smrti.
4. Šťastná rodina.	30. Nač se zpovídati?
6. „Andělé Boží, stráž- ce můj!“	32. Jak se zpovídati?
7. Pomáhej duším v o- čistci!	33. Peklo.
11. Neděle.	37. Svátost oltářní.
12. Do života I. (pro chlapce vystupující ze školy).	38. Mše sv.
13. Do života II. (pro děvčata vystupující ze školy).	40. Duch svatý.
14. V bouřích mládí. (O ctnosti sv. čistoty.)	41. Dary Ducha sv.
20. Sv. růženec.	43. Sv. přijímání.
21. Nedej se! (O sebevý- chově mládeže.)	44. Radost.
24. Více kněží!	51. O křtu svatém.
25. Maria, útočiště.	54. Šťastnou cestu! (Pro divky, které jedou do ciziny.)
28. Mladí apoštolé.	84. Katolík v chrámě.
	98. Pohřeb katolického křesťana.
	99. Hřích.
	102. Při mši sv.
	120. Klíč k Srdci Boží- mu. (O vděčnosti.)

**Každé číslo stojí 50 hal., při hromadných
objednávkách slevy.**

Adresa pro objednávky:

Exerciční dům, Hlučín.

Exerciční dům v Hlučíně vydal tyto publikace:

Berthe Janů:

ŽIVOTOPIS SV. ALFONSA

Jediný úplný životopis tohoto velikého světce a učitele církevního. Cena v celoplátěné vazbě Kč 36.—.

SBÍRKA „ŽIVOTEM“

je uznávána jako nejlepší sbírka poučných brožur. Dosud vyšlo přes 220 čísel. Každé číslo 50 hal.

„NAŠE SVĚTLA“.

Každodenní čtení ze životů svatých. V původní vazbě jen Kč 16.—.

Jaké obliby se těší tato kniha zřejmě z toho, že za tři měsíce se rozebralo 6000 výtisků. Jsou farnosti, kde kniha tato neschází v žádné rodině.

Při hromadných objednávkách veliké slevy! vyžádejte si nabídky!